

са евиме постници на хѳрата, но на бога тайно, и той ще ни запла-ти тога явно. Ветхите хора имали обычай за големъ радость да си мажатъ главыте съ масло, когато са укѳпетъ на банѳ, за тога ны зарачва христосъ и нѳе така да бѳдиме радостни когато постиме. А сега масло разбѳйте милостынатъ, а глава Исѳса Христа: защото нашата глава е христосъ, и требъ заради неговото име да даваме ми-лостына, а да си умиваме лицето, ще рече да си очистиме дѳшатъ со сълзы и поканиѳ. Лице разбѳйте нашатъ дѳша а водъ сълзыте и поканиѳето.

И като доказалъ христосъ за поста и отфзрилъ горделикатъ славъ, рекалъ: да не бываме много сребролюбиви: защото челоѳцыте заради горделикатъ славъ, много иманѳе събиратъ. За тога рекалъ: да не съ-бираме нашето иманѳе на землатъ, но на невето, и съ тога ясно до-казва какъ земленното богатство, коѳто имаме, или дрехи было, или злато, бесполезно е, ако не си кѳпиме съ него царство небесное: защо земленното иманѳе и хайдѳцы го крадатъ, и ражда го поврежда и мѳ-лецъ го еде. Аколи речеме чи сѳкого челоѳка не крадатъ хайдѳцы ни-ти нѳщо го вреди, то знайте чи и да не мѳ са слѳчатъ тѳа работи, пакъ има големъ пагѳбъ на дѳшатъ си: защото ума мѳ бѳва преле-пенъ въ иманѳето мѳ и въ свѳтовните грижи, и не може да мысли за бога, както дѳма христосъ: гдѳто е вашето иманѳе (пары, дрехи и сто-ка) тамо е и сърцето ви. Ако го раздавате за бога, и сърцето ви ще бѳди при бога, ако ли го дѳржите за слава и гордость въ снѳдѳцы-те си, и сърцето ви ще бѳди въ снѳдѳкѳ.

ПОУЧЕНИЕ.

Слѳшатели христѳани, Исѳса Христосъ съ тога днешно побченѳе, отваре намъ и таа годинъ врататъ на четиридесатодневнымъ постъ, който е една весела пролѳтъ на дѳшатъ, укѳнчанна съ различни добромѳризи-ливы цѳѳта: защото както са радватъ пролѳтно време птицыте, та-ка са радва сега и дѳшата, като гледа чи ще са отзрѳе отъ силнатъ вѳрж на тѳлото, коѳто е до сега шло и пило безмѳрно много пѳти и неразсѳдно, съ пѳанството е приносело темны облацы на дѳшатъ, отъ които не е можала нити бога да гледа, нити безчетните злины около себе си. И защото е толко радостенъ поста на дѳшатъ, за тога трѳ-бъ и ны като разумны челоѳцы, радостно и благодарно да го прѳем-неме, да оставиме силнатъ вѳрж и темните облацы на невоздѳржанѳе-то, и да са облечеме съ милостына и незлобѳе, както ны зарачва днешъ христосъ въ евангелѳето, да имаме тѳа двѳ добрины презъ сич-кото постно време: защото само съ тѳхъ можи да са нарече нашымъ